

West Nijl-virus Vaccineren is mogelijk

Infectieuze dierziekten zijn op het moment onderwerp van gesprek. Tot op heden is het West Nijl-virus nog niet

in Nederland gesignaleerd, echter het vaccineren tegen de ziekte is het overwegen waard.

Het West Nijl-virus wordt bij paarden en mensen overgedragen door muggen. Deze muggen worden besmet wanneer ze geïnfecteerde trekvogels prikken.

Was het West Nijl-virus in het verleden alleen maar bekend in Afrika en Noord-Amerika, ondertussen is het al in Centraal Europa opgedoken. Gelukkig is het niet aanwezig bij paarden in Nederland. Het is belangrijk dat we er voor zorgen dat dat zo blijft. De instrumenten die de sector daartoe ter beschikking heeft zijn een goede grensbewaking en vaccinatie. Daarnaast is het belangrijk om te monitoren waar de ziekte is. De Sectorraad Paarden heeft in de Sectoragenda Infectieuze Ziekten Paard vorig jaar een actieplan opgesteld en ze werkt nu aan de uitvoering daarvan. Als paardenhouder kunt u zelf ook een steentje bijdragen. U heeft de keus voor wel of niet vaccineren. Dit artikel gaat onder meer in op het nut van vaccineren. Muggen brengen de ziekte tussen dieren, vogels en mensen over. Het virus kan zich zowel in de muggen als ook in de vogels vermeerderen. Mensen en paarden kunnen geïnfecteerd raken wanneer ze worden geprikt door een besmette mug. Voor het West Nijl-virus zijn in Nederland de muggensoorten aanwezig die deze ziekte kunnen overdragen. Het importeren of reizen van paarden speelt geen rol omdat het paard een zogenaamde eindgastheer is. Een paard of mens met West Nijl is niet besmettelijk.

Symptomen

Een infectie met het West Nijl-virus kan bij het paard volledig ongemerkt verlopen, maar ook duidelijke griepachtige symptomen veroorzaken. Het verschil in mate van ziek zijn berust voornamelijk op verschillen tussen de virusstammen. Daarnaast spelen de mate van besmetting en de weerstand van de gastheer een rol. Indien een paard wel symptomen vertoont dan zijn dat vaak slecht of niet eten, een geringe koorts (38,6 - 39,4°C) en sloomheid. Ook kan koliek het

eerste klinische symptoom zijn. De neurologische symptomen kunnen heel variabel zijn en bijvoorbeeld beginnen met abnormale bewegingen of kreupelheid of juist met spiertrillingen, ataxie (lopen als een dronkenman), en/of veranderingen in het gedrag. Rustige paarden kunnen heel lastig worden en lastige paarden bijvoorbeeld heel rustig. In het ergste geval kunnen de paarden niet meer staan en komen te overlijden of moeten worden geëuthanaseerd. Deze symptomen lijken deels op die van de neurologische vorm van rhinopneumonie (EHV-1), maar zijn voor een dierenarts vaak wel te onderscheiden. Daarnaast vinden infecties met de neurologische vorm van rhinopneumonie vooral in het late najaar, winter en voorjaar op, zoals recent nog het geval was, infectie met het West Nijl-virus met name aan het einde van de zomer (augustus, september). Dit is enerzijds gerelateerd aan de hoeveelheid muggen en anderzijds aan de temperaturen die nodig zijn voor succesvolle virusproductie in de mug.

Afweging

In 1960 is er al een uitbraak geweest van West Nijl in Frankrijk. Vanaf 1999 wordt de ziekte in Amerika gezien en vormt daar, zeker voor de mens, een probleem. Voor paarden zijn er echter in Amerika verschillende goede vaccins en daarom is het probleem bij paarden onder controle. De laatste jaren is West Nijl ook in Roemenie, Hongarije, Italië en Oostenrijk bij mensen en paarden voorgekomen en dus lijkt de ziekte langzaam maar zeker onze kant op te komen. Het feit dat de ziekte besmettelijk is voor mensen is de reden dat de overheid ook zeer geïnteresseerd is in deze ziekte bij paarden en dat de ziekte zij de Sectorraad Paarden op de Agenda Infectieuze Dierziekten Paard staat. Weliswaar is WNV niet een directe bedreiging voor de hele paardenpopulatie, besmettingen bij paarden kunnen de

eerste aanwijzing zijn dat er ook een risico kan ontstaan voor mensen. Snelle preventieve handelingen in de vorm van vaccinatie, muggenbestrijding, het minder bloedstellen aan muggen om zo de infectiedruk zo laag mogelijk te houden.

Sinds 2009 is in Europa voor paarden een vaccin tegen West Nijl geregistreerd. Het is dus mogelijk paarden te enten tegen het West Nijl-virus. Op de vraag of een paard wel of niet gevaccineerd moet worden, is geen pasklaar antwoord mogelijk.

Voor paarden die internationaal reizen wordt vaccineren (twee injecties met ongeveer drie weken er tussen in) geadviseerd. Voor paarden die in Nederland blijven is het echter een keuze van de eigenaar. Een eigenaar kan er voor kiezen om de voor hem meest waardevolle (financieel of emotioneel) paarden wel en de rest niet tegen het West Nijl-virus te vaccineren. Paarden worden besmet door met het virus geïnfecteerde muggen, maar paarden die de ziekte krijgen zijn zelf niet besmettelijk voor andere paarden en ook niet voor muggen of mensen. Een eigenaar kan er dus voor kiezen om slechts enkele paarden zijn bedrijf te laten vaccineren en die dieren zijn dan goed beschermd. Het vaccineren tegen West Nijl is relatief duur, gemiddeld voor de eigenaar ongeveer twee keer zo duur als het vaccineren tegen influenza. Het is dus verstandig voor een eigenaar om goed te overwegen welke paarden hij wel tegen het risico wil beschermen en welke niet. Belangrijk om te weten voor fokkers: het vaccin mag ook gebruikt worden bij drachtige merries en bij merries met een veulen aan de voet. Wanneer u besluit om te enten moet u daar nu mee beginnen. De enting dient na drie weken te worden herhaald en geeft pas drie weken na de laatste enting bescherming. Wilt u uw paarden goed beschermd hebben vanaf het begin van het zomerseizoen, dan is vroegtijdig starten met enten van belang.

